

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121203106
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3121203106.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mgr. Martin Berec, advokát s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 21, IČO: 55 134 114, proti žalovanej: D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpenej Mgr. Ivanou Lackovou, LL.M., advokátkou so sídlom v Trenčíne, Jána Fabu 9, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. marca 2024, č.k. 24C/15/2021-71, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.05.2021 domáhal, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu ako manželov po rozvoze manželstva. Konanie bolo na základe zhodného návrhu strán sporu na odročenie pojednávania prerušené na dobu 6 mesiacov uznesením č.k. 24C/15/2021-66 zo dňa 06.09.2023 s poukazom na ust. § 163 CSP, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.09.2023. Súd citoval ustanovenie § 163 ods. 1, 2 CSP a uviedol, že v konaní prerušenom podľa § 163 ods. 1 CSP možno pokračovať iba na základe dispozičného úkonu niektorých zo sporových strán. V prípade, ak návrh na pokračovanie v prerušenom konaní nie je podaný 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví. V predmetnej veci uznesenie o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť 12.09.2023, lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní stranám uplynula dňa 12.03.2024. V stanovenej lehote strany sporu návrh na pokračovanie v konaní nepodali, preto súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením rozhodol o zastavení konania. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Súd uviedol, že nakoľko zastavil konanie z dôvodu, že v zákonom stanovenej lehote nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní ani jednou zo strán, pričom tak mohla urobiť ktorákoľvek z nich, nie je možné konštatovať, ktorá zo strán nesie procesné zavinenie na zastavení konania. Výlučné procesné zavinenie na zastavení konania nie je možné pričítať ani jednej zo strán, preto ani jednej z nich nie je možné priznať náhradu trov konania voči protistrane.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Uviedol, že on navrhol prerušenie konania na dobu 6 mesiacov z dôvodu mimosúdnej dohody o vyporiadaní BSM so žalovanou. V priebehu mimosúdnych rokovaní právny zástupca žalovanej s ním odmietol komunikovať s odôvodnením, že ohľadne dohody o vyporiadaní BSM bude komunikovať výlučne s jeho právnym zástupcom. Keďže on nemal finančné prostriedky na úhradu za poskytnutie právnych služieb, požiadal Centrum právnej pomoci o ustanovenie

právneho zástupcu z dôvodu jeho stavu materiálnej núdze. Rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci bolo vydané až 13.03.2024, teda jeden deň po uplynutí lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Po priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci informoval o stave konania ustanoveného právneho zástupcu, avšak súd promptne vydal napadnuté uznesenie. Uviedol, že v súčasnosti žalovaná a jej právny zástupca s ním nekomunikujú, podľa jeho názoru ani nedôjde k uzatvoreniu mimosúdnej dohody. Zdôraznil, že právoplatnosťou napadaného uznesenia nastane nežiaduci stav, keď by bolo následne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka rozdelené podľa zásad a podmienok tam uvedených. On sa v rámci vyporiadania BSM domáha nadobudnutia do výlučného vlastníctva záväzku, a to úveru na bývanie, ktorý im so žalovanou bol poskytnutý s tým, že žalovaná mu zaplatí finančnú kompenzáciu za jej spoluvlastnícky podiel 1 na spoločnom záväzku. Tohto sa domáha z dôvodu, že od rozvodu predmetný úver spláca sám, žalovaná sa na úhrade splátok nepodieľa a druhým dôvodom je, že žalovaná v prípade rozdelenia úveru medzi strany sporu nebude ochotná úver splácať, čo môže mať za následok predčasné zosplatnenie úveru a výkon záložného práva na nehnuteľnosti. On bol ochotný za finančnú kompenzáciu prevziať celý úver na svoju osobu a použiť finančnú kompenzáciu na splatenie úveru z dôvodu, aby neprišiel o strechu nad hlavou. Ako už uviedol, k mimosúdnej dohode so žalovanou nedošlo a stav, ktorý by zastavením konania nastal, by mal pre neho likvidačné následky a neprimerané zaťaženie v rámci finančných záväzkov. Dodal, že nemá úmysel zastaviť konanie, ale pokračovať v konaní za účelom vydania rozsudku v znení navrhovanom v petite žaloby. Ak by mal v čase plynutia 6 mesačnej doby právneho zástupcu, tak by mimosúdne rokovania so žalovanou prebiehali, pričom v prípade mimosúdnej dohody by vzal žalobu späť, prípadne navrhol pokračovanie v konaní.

3. K odvolaniu žalobcu sa písomne prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila žalovaná, ktorá žiadala uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať jej náhradu trov konania. Uviedla, že žalobca mal počas celej 6-mesačnej doby dostatok času a priestoru, aby požiadal o pokračovanie v konaní. Dokonca v inom konaní, vedenom medzi nimi na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15C/9/2022, bol právne zastúpený a proti rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie. Je presvedčená, že argument spočívajúci v tom, že žalobca dostal prideleného advokáta až deň po uplynutí lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, je nedostačujúci. Zrejme žalobca nepostupoval s náležitou starostlivosťou, keďže v prípade, ak hrozí uplynutie lehoty a žalobca o tejto skutočnosti Centrum právnej pomoci informuje, dostane žiadateľ právne zastúpenie tak, aby lehotu nezmeškal. Uviedla, že jej právny zástupca neodmietol komunikovať o mimosúdnej dohode so žalobcom, ale bolo mu odporúčané, aby sa dal právne zastúpiť vzhľadom k zložitosti celej veci. Posledná komunikácia ohľadom mimosúdnej dohody prebehla zo strany jej právneho zástupcu smerom k žalobcovi 14.02.2023, na čo žalobca ďalej neodpovedal. Dodala, že skutočnosť, že dohoda doteraz uzatvorená nebola, nie je spôsobená jej nesúčinnosťou.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 163 ods. 1, 2 CSP, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na 3 mesiace. Ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

6. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že uznesením súdu prvej inštancie č.k. 24C/15/2021-66 zo dňa 06.09.2023 súd konanie prerušil na dobu 6 mesiacov, ktorá doba začala plynúť právoplatnosťou tohto uznesenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.09.2023. Týmto uznesením súd konanie prerušil postupom podľa § 163 ods. 1 CSP, keď strany sporu zhodne navrhli odročenie pojednávania z dôvodu mimosúdnych rokovaní za účelom uzatvorenia dohody o vyporiadaní BSM. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie jasne uviedol, že prerušil konanie na dobu 6 mesiacov, pričom uvedená doba je podľa názoru súdu dostatočná aj na ukončenie deklarováných mimosúdnych rokovaní strán sporu. Súčasne súd zdôraznil, že v konaní bude pokračovať len na návrh niektorej zo strán s tým, že v prípade, že sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá v zákonom stanovenej lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia, súd v zmysle § 163 ods. 2 CSP konanie zastaví.

7. Z ust. § 163 ods. 2 CSP vyplýva, že ak je konanie prerušené, tak súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak takýto návrh nie je podaný do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd obligatórne konanie zastaví. Práve z ust. § 163 ods. 2 CSP vyplýva následok zastavenia konania až po uplynutí 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, ak nepodá ktorákoľvek strana návrh na pokračovanie v konaní v tejto lehote.

8. Žalobca v odvolaní namietal, že zastavenie konania by pre neho znamenalo odňatie práva na spravodlivý proces. K tomuto odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/32/2018 zo dňa 24.05.2018, v ktorom Najvyšší súd SR v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že „ak k mimosúdnemu vyriešeniu sporu nedošlo, bolo povinnosťou žalobkyne, ak by mala záujem, aby konanie pokračovalo pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, urobiť dispozičný úkon na pokračovanie v konaní. Neobstojí preto argumentácia žalobkyne, že procesnú aktivitu v tomto smere mal uskutočniť sám súd prvej inštancie, pretože súd má takúto povinnosť ohľadom konaní prerušených podľa § 162 CSP a § 164 CSP. V konaniach prerušených podľa ust. § 163 je ich pokračovanie, ako už bolo uvedené vyššie, viazané na dispozičný úkon strany sporu, ktorý ale v prejednávanej veci žalobkyňa (a ani žalovaný) v zákonom stanovenej lehote neurobila. Súd prvej inštancie nemal preto inú možnosť, než v zmysle ust. § 163 ods. 2 CSP konanie zastaviť“.

9. Pokiaľ v súlade s uvedeným súd prvej inštancie konanie podľa § 163 ods. 2 CSP zastavil, išlo o vecne správny postup súdu prvej inštancie, ktorý nebol v rozpore s uvedeným zákonným ustanovením, a teda nedošlo ani k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

10. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti nález Ústavného súdu SR č.k. II.ÚS 262/2019-57 zo dňa 28.04.2020, z odôvodnenia ktorého pod odsekom 14.3 vyplýva záver, že uplynutím lehoty 6 mesiacov od prerušenia konania právny poriadok predpokladá, že ak sa návrh na pokračovanie v konaní v tejto lehote nepodá, nastáva predvídateľný následok vo forme zastavenia konania v zmysle ust. § 163 ods. 2 CSP. Ústavný súd SR rovnako k zákonnej úprave ust. § 163 ods. 2 CSP vyslovil, že na pokračovanie prerušeného konania je potrebný návrh.

11. Bez právnej relevancie je námietka žalobcu, že predmetný návrh na pokračovanie konania nestihol podať z dôvodu, že nebol právne zastúpený. Na podanie návrhu na pokračovanie v konaní v zákonnej lehote, ktorý nie je právne zložitý, sa nevyžaduje, aby mala strana sporu právne zastúpenie. Ide v zásade o dispozičný úkon strany sporu vo forme písomného oznámenia, že žiada pokračovať v prerušenom konaní, pričom je podstatné, aby takýto návrh bol podaný v zákonom stanovenej lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ako už bolo uvedené, v danom prípade takýto návrh na pokračovanie v konaní stranami sporu podaný nebol, hoci v uznesení súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie prerušené, boli strany poučené, že ak ktorákoľvek strana sporu v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania návrh na pokračovanie v konaní nepodá, tak súd rozhodne v súlade s ust. § 163 ods. 2 CSP o zastavení konania.

12. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie v napadnutom uznesení správne rozhodol aj vo výroku o náhrade trov konania.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou sporovou stranou v odvolacom konaní bola žalovaná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).